

16 Απριλίου 2015

Ο Άγιος Νεομάρτυς Μιχαήλ

/ [Πεμπτουσία](#)

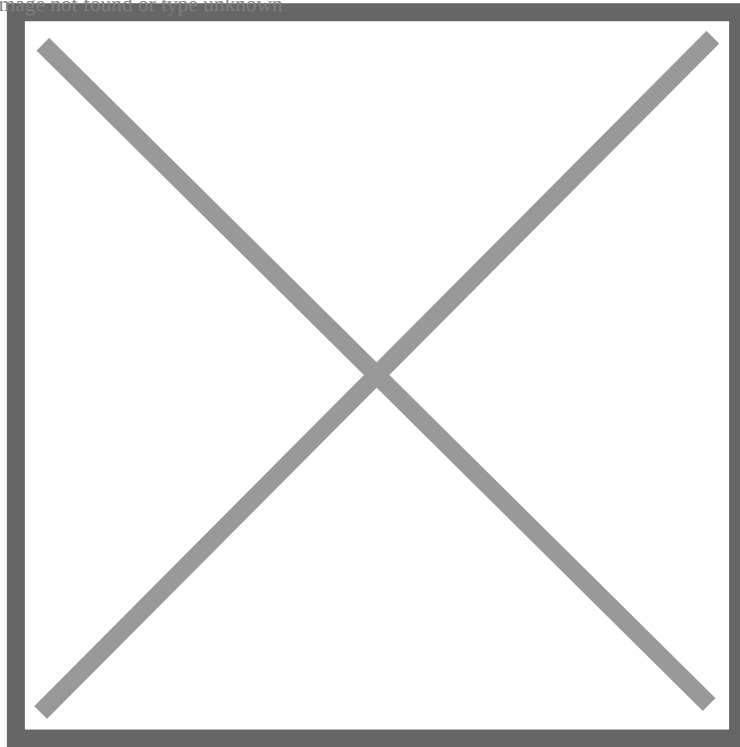
Image not found or type unknown

Μαρτύρησε στη Σμύρνη στις 16 Απριλίου 1772

Ο Άγιος καταγόταν από τα Βουρλά και ήταν μεταξουργός. Νέος στην ηλικία, κοντά στα δεκαοκτώ και πολύ όμορφος στην όψη. Εξαπατήθηκε και αρνήθηκε την πίστη του Χριστού από έναν Τούρκο χαλκουργό που τον είχε ως έμμισθο εργάτη. Αυτό έγινε το πρώτο Σάββατο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Image not found or type unknown

Όταν όμως ήλθε η Αγία Ανάστασις του Κυρίου, άκουσε τους συνομηλίκους του και όλους τους Χριστιανούς να ψάλλουν με αγαλλίαση το Χριστός Ανέστη, εκεί που εόρταζαν την λαμπροφόρο ημέρα μέσα στο χάνι του Κιζλαραγά. Συναισθάνθηκε το κακό που είχε πάθει, ήλθε εις εαυτόν, άφησε τη δουλειά του και άρχισε να ψάλλει και αυτός το Χριστός Ανέστη. Μόλις τ' άκουσαν οι Χριστιανοί τον εμπόδιζαν λέγοντάς του ότι δεν επιτρέπεται Τούρκος να λέει τέτοια λόγια που είναι προσευχή των Χριστιανών. Οπότε ο Άγιος τους απάντησε:

-Αύριο θα δείτε ποιος ήμουν και ποιος θα γίνω.

Πρωί πρωί λοιπόν πήγε στον κριτή και του λέει :

-Ένας που γελάστηκε, έδωσε χρυσάφι και πήρε μολύβι, είναι νόμιμο να δώσει πίσω το μολύβι και να πάρει το χρυσάφι που έδωσε, αφού η ανταλλαγή δεν έγινε τίμια αλλά με απάτη;

Ο κριτής του απάντησε καταφατικά. Οπότε ο μάρτυρας συνεχίζει :

-Πάρε εσύ το μολύβι που μου έδωσες και παίρνω εγώ πίσω το χρυσάφι που σου έδωσα. Δηλαδή, πάρε τη δική σου θρησκεία και παίρνω εγώ πίσω το χρυσάφι που σου έδωσα, τη θρησκεία των πατέρων μου.

Και στη συνέχεια με παρρησία ομολόγησε τον Χριστό Θεό παντοδύναμο και κριτή των απάντων.

Θαυμάζοντας όλοι οι παριστάμενοι το θάρρος του προσπαθούσαν, με κολακείες και υποσχέσεις για μεγάλα δώρα, να τον μεταστρέψουν, κατηγορώντας τον Χριστό και προβάλλοντας τον Μωάμεθ ως μεγάλο προφήτη. Βλέποντας ωστόσο τη σταθερότητα του Αγίου, τον έκλεισαν στη φυλακή, μήπως και αλλάξει γνώμη. Μετά από δυο ημέρες τον οδήγησαν πάλι μπροστά στον κριτή, όπου και πάλι ομολόγησε τον Χριστό ως Θεό αληθινό και καταδικάστηκε στον δι' αποκεφαλισμού θάνατο.

Χαίρων και αγαλλόμενος οδηγήθηκε ο Άγιος στον τόπο της εκτέλεσης. Αφού ζήτησε συγγνώμη από τους παρισταμένους Χριστιανούς, έκλινε την κεφαλή και έλαβε ο μακάριος με τον αποκεφαλισμό του τον στέφανο του μαρτυρίου.

Το τίμιο λείψανό του έμεινε τρεις ημέρες στον τόπο της εκτέλεσης, φαινόταν δε κατάλευκο σαν το χιόνι.

Μετά τις τρεις ημέρες οι Τούρκοι το έριξαν στη θάλασσα. Όμως η θάλασσα το έβγαλε έξω, μαζί με την κεφαλή, στη θέση Φοινικιά. Εκεί ευρίσκονταν κάποιοι Χριστιανοί βαφείς οι οποίοι το παρέλαβαν με ευλάβεια και το έφεραν και το ενταφίασαν με τιμές στον ναό της Αγίας Φωτεινής.